

Sygnatura akt V GC 400/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Agnieszka Morasz

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa **Syndyka Masy Upadłości (...) sp. z o.o. w K. w upadłości likwidacyjnej**

przeciwko **(...) S.A. w S.**

o zapłatę **23911,20 zł**

I. umarza postępowanie odnośnie kwoty 2767,50 zł;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 21143,70 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sto czterdzieści trzy złote siedemdziesiąt groszy) z odsetkami ustawowymi od dnia 17 maja 2012r.;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 2571,08 zł tytułem części kosztów postępowania, zaś pozostałe koszty między stronami wzajemnie znosi.

Sygnatura akt: V GC 400/13

UZASADNIENIE

Syndyk Masy upadłości (...) sp. z o.o. w K. w upadłości likwidacyjnej pozwem z dnia 1 marca 2013r. domagał się zasądzenia od (...) S.A. w S. kwoty 23.911,20zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17 maja 2012r. do dnia zapłaty. Uzasadniając roszczenie wskazano, że spółka (...) wykonała na rzecz strony pozwanej usługi transportowe, stwierdzone fakturą VAT nr (...) z dnia 24 kwietnia 2012r. na kwotę 26.949,30zł, obejmującą również refakturę kosztów naprawy lokomotywy (...) - (...). W październiku 2012r. powódka wezwała stronę pozwaną do zapłaty zaległej należności, jednak bezskutecznie.

W stosunku do tak określonego roszczenia tut. Sąd w dniu 5 kwietnia 2013r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (V GNc 480/13).

Strona pozwana zaskarżyła w/w nakaz wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania. Zarzuciła bezzasadność roszczenia pozwu wobec wykonania zobowiązań względem powodowej spółki jak i częściowego potrącenia wierzytelności stron. Pozwana wyjaśniła, że użytkowana przez nią lokomotywa SM (...) uległa awarii i do strony powodowej zwrócono się o możliwość jej naprawy. Porozumiano się co do wykonania naprawy, jednak nie poczyniono żadnych ustaleń w kwestii wynagrodzenia za przewóz lokomotywy do miejsca naprawy. Zarzuciła ponadto, że zlecenie naprawy złożyła osoba nie uprawniona do jej reprezentowania. W ocenie pozwanej transport lokomotywy będący częścią czynności jej naprawy winien mieścić się w ustalonej kwocie wynagrodzenia na naprawę rzeczy. Z ostrożności procesowej pozwana zarzuciła naliczenie przez stronę powodową wygórowanej stawki za transport lokomotywy w stosunku do stawek rynkowych tego typu usług i wskazała na okoliczność kompensaty kwoty 2.767,50zł z dochodzoną wierzytelnością.

W toku dalszych pism procesowych strona powodowa uznała oświadczenie o potrąceniu kwoty 2.767,50zł z dochodzoną należnością jak i wskazywała, że ujęta na spornej fakturze wartość kosztów transportu lokomotywy do miejsca jej naprawy była adekwatna do stawek rynkowych jak i potrzeb udostępnienia określonego szlaku kolejowego. Z kolei strona pozwana konsekwentnie wskazywała, że strony nie zawierały umowy przewozu, w tym w szczególności poprzez osoby uprawnione i nie uzgadniały kwoty przewoźnego, które w jej ocenie było znaczenie zawyżone. Z kolei w ocenie pozwanej fakt braku istnienia umowy przewozu i stosownych do niej dokumentów świadczyć miał o fakcie zobowiązania się powódki do nieodpłatnego wykonania usługi transportu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) sp. z o.o. w K. w kwietniu 2012r. przyjęła od (...) S.A. w S. zlecenie transportu i naprawy lokomotywy (...) - (...). Zlecenie wystawił w imieniu strony pozwanej dyrektor do spraw eksploatacyjnych P. K. (1), upoważniając stronę powodową do wystawienia faktury rozliczeniowej bez podpisu pozwanej.

(Dowód: - zamówienie na transport i naprawę lokomotywy, k. 89 akt,

-zeznania świadka P. K., k. 180 akt)

Stronie pozwanej zależało na szybkiej naprawie lokomotywy, a w konsekwencji zdecydowano o jej transporcie indywidualnym za pomocą lokomotywy stacjonującej akurat wówczas w O..

(Dowód: - zeznania świadka A. M., k. 133 akt,

-wyjaśnienia Bieglego, k. 132-132v. akt,

-zeznania świadka P. K., k. 180 akt)

Po wykonaniu usługi na rzecz strony pozwanej wystawiono fakturę VAT nr (...) na kwotę 26.949,30zł, płatną do dnia 16 maja 2012r. Na tą należność złożyła się kwota 18.450zł tytułem, transportu lokomotywy z miejscowości J. do miejscowości K., kwota 1.414,50zł tytułem dojazdu do Ś., kwota 319,80zł tytułem transportu lokomotywy do K. i kwota 6.765 tytułem refaktury kosztów naprawy lokomotywy.

(Dowód: - faktura VAT nr (...), k. 18 akt)

W czerwcu 2012r. strona pozwana oświadczyła powódce o kompensacie jej wierzytelności w kwocie 2.767,50zł wynikającej z faktury VAT nr (...) SA 26/03/2012 z w/w należnością.

(Dowód: - kompensata z dnia 26.06.2012r., k. 33 akt,

-faktura VAT nr (...) SA 26/03/2012, k. 34 akt)

26 września 2012r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu ogłosił (...) sp. z o.o. w K..

(Dowód: - Postanowienie z dnia 26.09.2012r., k. 7-8 akt)

W październiku 2012r. syndyk masy upadłości powodowej spółki wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 23.911,20zł jako brakującej części należności z w/w faktury.

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 15.10.2012r., k. 19 akt)

Wyszczególniona na fakturze cena za indywidualny transport lokomotywy nie była wygórowana w stosunku do przykładowych ofert na tego typu usług z okresu jej wykonania.

(Dowód: - opinia biegłego, k. 87-88 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w większości.

Bezspornym w sprawie był fakt istnienia stosunku cywilnoprawnego pomiędzy stronami, opartego o wykonaną usługę naprawy lokomotywy. Sporna była zasadność domagania się przez stronę powodową wynagrodzenia za wykonaną usługę w kwocie wyszczególnionej fakturą, gdzie znacząca część należności wynikała z kosztu przetransportowania lokomotywy do miejsca jej naprawy. Sporna była wysokość kosztów tego transportu i zakresu wzajemnych uzgodnień stron w tej mierze. Niesporne było złożenie przez stronę pozwaną oświadczenie o potrąceniu kwoty 2.767,50zł z dochodzoną należnością.

Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zarówno dowodów osobowych, dowodów z dokumentów jak i opinii biegłego dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że strona powodowa zasadnie domagała się zapłaty za wykonaną usługę, a należność wyliczona tytułem kosztu indywidualnego transportu lokomotywy nie była wygórowana. Sąd uznał skuteczność oświadczenia o potrąceniu, a mając na względzie, że zostało ono dokonane w toku postępowania doszło do częściowej, a nie całościowej wygranej procesu po stronie powodowej, a postępowanie w sprawie należało częściowo umorzyć na podstawie art. 355 k.p.c. Sąd ocenił, że wolą stron postępowania było dokonanie naprawy lokomotywy, a nie wykonanie jej przewozu, czyli przemieszczenia. Lokomotywa jest rzeczą o znacznych gabarytach i wedle wszelkiej logiki dla możliwości jej naprawy konieczne było jej przetransportowanie. Na podstawie opinii biegłego należało ocenić, że cena za przewóz nie była wygórowana, zwłaszcza wobec faktu, że był to transport indywidualny, a ponadto z zeznań świadków wynikało, że stronie pozwanej zależało na szybkim wykonaniu tegoż. Brak było zatem podstaw do dokonania oceny, aby strona powodowa miała wzbogacić się bezpodstawnie na skutek zapłaty spornej faktury. Z przesłuchania osoby uprawnionej do reprezentowania strony pozwanej, D. T., wynikało, że był on w pełni świadomy, że zlecenie naprawy maszyny wiąże się z koniecznością jej transportu do miejsca wykonania usługi, choć nie wziął on pod uwagę, że koszty te mogą być tak duże jak się okazało po jej wykonaniu. Ostatecznie należało również wskazać, że uprawnione do reprezentowania strony pozwanej osoby nie odwołały nigdy oświadczenia woli dyrektora do spraw eksploatacyjnych o zleceniu powódce naprawy i transportu lokomotywy.

Dokonawszy ustalenia, że strony nie łączyła umowa przewozu, a usługa transportu maszyny jako nieodzowny element jej naprawy została przez stronę pozwaną również zlecona stronie powodowej. Jednocześnie brak było wszelkich podstaw do uznania, że wyliczona przez powódkę należność za dowóz niesprawnej maszyny do punktu jej naprawy była zawyżona w sposób nieuprawniony bądź nieadekwatna do usług świadczonych w ramach dostępnego na rynku (...) taboru kolejowego.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w pkt II wyroku na podstawie umowy stron oraz art. 627 k.c. Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 k.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. przyjmując, że strona powodowa wygrała niniejszy spór w 88,46%, a strona pozwana w 11,54%. Na koszty postępowania poniesione przez stronę powodową złożyła się opłata od pozwu w kwocie 1.196zł, koszty zastępstwa prawnego w kwocie 2.417zł na podstawie par. 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) i koszty stawiennictwa świadków w kwocie 20,09zł. Z kolei na koszty postępowania poniesione przez stronę pozwaną złożyły się koszty opinii i stawiennictwa biegłego w kwocie 2.432,16zł i 720,64zł oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 2.417zł. Po skompensowaniu wzajemnych należności stron pozwaną obciążono obowiązkiem zwrotu kwoty 2.571,08zł na rzecz strony powodowej tytułem kosztów postępowania.